

RONDON ONZE TOREN

Oud-Katholieke parochie HH. Anna en Maria te Haarlem

Redactioneel

Dit nummer had ruim voor Pasen bij u op de mat moeten liggen. Helaas kreeg ik een fikse Corona besmetting en kon ik het nummer niet op tijd afmaken. Het laat wel zien dat we nog niet van dit vervelende virus af zijn en we ondanks alle versoepelingen voorzichtig moeten blijven. Ondanks alles wens ik u veel leesplezier met dit nummer en een Zalig Pasen!

Esther van Enckevort

Colofon

Nieuwsbrief

Rondom onze Toren is een uitgave van de OKKN parochie HH. Anna en Maria te Haarlem en verschijnt vijf keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt begin juni 2022 en heeft als thema Bezieling. Deadline voor uw bijdrage is 16 mei 2022.

Redactie

- ◇ Esther van Enkevort
(Eindredacteur)
esther@vanenkevort.net
- ◇ Pastoor Robert Frede
(robert.frede@okkn.nl
023-5326878 / 06-22920471)
- ◇ Christel Ruts (corrector)

Giften

Uw gift voor het blad is welkom op NL67 INGB 0005351468 t.n.v. giften en bijdrage O.K. parochie St. Anna en Maria, o.v.v. 'Rondom onze toren'

Website

haarlem.oudkatholiek.nl

facebook.com/oudkatholiekhaarlem

Redactie

- ◇ Martine Anema
- ◇ Michael Maas
- ◇ Peter van der Sman
- ◇ Cecilia Gudrun Kollerics

Diensten

Onze vieringen zijn online te volgen op YouTube via www.oudkatholiekhaarlem.nl

Inhoud

<i>Redactioneel</i>	1
<i>Colofon</i>	2
<i>Inhoud</i>	2
<i>Woord van de pastor</i>	3
<i>Uit de parochie</i>	4
<i>Pasen 2022</i>	5
<i>Overweging</i>	6
<i>Van de lector Thomas Ras</i>	9
<i>Augustinus</i>	10
<i>Bij de vieringen</i>	14
<i>Gemeentevergadering</i>	16

Woord van de pastor

Beste parochianen en vrienden van onze parochie,

Als parochie bereiden we ons voor op de Goede Week en het hoogfeest van Pasen, de eerste keer sinds 2020 zonder beperkingen i.v.m. Corona. Ik kijk ernaar uit en vind het tegelijk ook een beetje spannen – ik geloof het eigenlijk pas als we het ook daadwerkelijk gevierd hebben. te vaak zijn we de laatste twee jaar teleurgesteld in onze verwachtingen en moest op het laatste moment tóch nog geïmproviseerd worden.

Fijn om te ervaren dat we dat als parochiegemeenschap kunnen maar ook goed om daar niet altijd van afhankelijk te zijn 😊.

Één ding heeft de afgelopen periode wél opgeleverd: We zijn beter geworden in onze omgang met de mogelijkheden van de digitalisering. Uiteraard moet nog blijken wat blijft en wat dan toch weer verdrongen gaat worden maar de gestreamde dienst is vast een blijvend iets.

Uit de reacties die we ontvangen – de mails en ook de bijdrage in financiële zin – wordt duidelijk dat er naast de vertrouwde zondagse parochie die we kennen van onze eigen kerkgang ook een klein trouw “digitaal clubje” is van mensen die enkel op deze wijze betrokken zijn. Ik ben benieuwd wat daar in de toekomst uit gaat groeien. En ik ben eerlijk genoeg om te zeggen dat ik de digitalisering van de kerk, die érg belangrijk is, niet zo voortvarend ter hand had genomen als de omstandigheden niet zo waren geweest.

Maar ik blijf natuurlijk ook wie ik ben en dan moet ik bekennen dat ik tóch erg van het persoonlijk contact on site ben. En dan laat me dan een opmerking maken die me toch van het hart moet: de kerkgang op zondag is de laatste weken toch wel erg mat. Begrijpt u mij niet verkeerd. Ik ben niet van het opgeheven vingertje en heb respect voor ieders persoonlijke keuzes en ik zie ook helder dat er door verhuizing en andere persoonlijke omstandigheden mensen niet meer (kunnen) komen. Een feit is alleen ook dat de viering zelfs op het internet beter, warmer en overtuigender overkomt als we met een wat grotere parochie zitten. Dus vat dit als uitnodiging op om het na corona weer te proberen. Pak de oude routine weer op! En er is ruimte genoeg om ook nog wat afstand te houden als dat na deze lange periode met mondkapjes en anderhalve-meter veiliger en vertrouwder voelt.

En natuurlijk kijken in het kerkbestuur ook al verder dan Pasen: Houd u allen zondag 22 mei vrij in uw agenda. We willen dan in een feestelijke viering alle afscheiden, jubilea en bedankjes van de afgelopen twee jaar inhalen! Samen kijken naar de toekomst.

Ik wens u allen een goede opgang naar Pasen!

Met een hartelijke groet vanaf de Kinderhuissingel in Haarlem,

Robert Frede, pastoor

Uit de parochie

Albert Schaapman heeft zijn plaats achter het orgel weer kunnen innemen, waarvoor we allen zeer dankbaar zijn.

Albert heeft wel te kennen gegeven iets minder te willen spelen. Een begrijpelijke wens – hij heeft nagenoeg de hele corona-tijd doorgespeeld – maar voor ons ook geen makkelijke aangezien het niet meevalt om nieuwe organisten te vinden. *Sabine Geerlof* zal als het lukt eens in de maand spelen en we zijn dus nu nog zeer dringend op zoek naar een extra organist.

Als u iets hoort/ziet/weet – er sluiten ook kerken – dan houdt het kerkbestuur/uw pastoor zich aanbevolen.

Hannie Beunk-Verbruggen is momenteel door een knieoperatie aan huis gebonden, ze hoopt spoedig weer in ons midden te kunnen zijn.

Pasen 2022

Na een zonovergoten maand maart wordt het op 17 april weer Pasen. Dat is vier weken vanaf het moment dat ik dit schrijf en gelet op de gebeurtenissen in Oost-Europa kun je niet weten hoe de toestand in de wereld er uitziet, als we de nieuwe uitgave van Rond onze Toren onder ogen krijgen. Toch is dat de vraag die ons het meest bezig houdt omdat we, dat denk ik tenminste, allemaal met stomme verbazing de ontwikkelingen in Oekraïne proberen te volgen. ‘Waarom?’ is dan de eerste vraag die opspeelt. Hebben we nog niet genoeg geleerd? Zijn we er nog niet helemaal van doordrongen dat militaire operaties zinloos zijn en alleen maar mensenlevens eisen en veel schade veroorzaken, zonder dat er winnaars komen? Door een oorlog te beginnen kun je alleen maar je gezicht verliezen.

Wij kijken toe hoe het strijdtoneel zich ontwikkelt. We nemen de vluchtelingen op en storten een vermogen op giro 555 in de hoop dat het allemaal goed terecht komt zodat mensen die alles kwijt zijn en dingen behoeven, die ook werkelijk kunnen krijgen. Je bent al blij te horen dat bepaalde medicijnen tijdig worden aangevoerd en je hoopt dat in de verwoeste steden er toch nog voldoende voorraad aangelegd kan worden om iedereen, die dat nodig heeft, van het nodige te voorzien. Je ziet en hoort de doden en gewonden vallen en je wilt de aantallen niet horen omdat die het voorstellingsvermogen te boven gaan en je vraagt je af: Waarom? In Godsnaam, Waarom? En je krijgt geen antwoord.

Wat zouden wij hier aan kunnen doen? Niets! Wij staan machteloos en we kunnen alleen maar hopen dat het snel tot een bestand komt en dat de legers naar de kazernes terug kunnen keren. We kunnen bidden, maar... dat zal de aanvaller er niet van weerhouden, vrees ik. We kunnen bidden om steun voor de slachtoffers. De wetenschap dat er mensen zijn die met je meelevens, kan steun geven in moeilijke situaties. We kunnen duidelijk maken dat wij die strijd niet willen, misschien moet dat nog veel duidelijker gemaakt worden. Maar of het helpt?

Toch wordt het weer Pasen en zal er ook in de kerken in Rusland en Oekraïne overal dat mysterie gevierd worden. Als je dat werkelijk doet, kun je dan nog vechten? Kun je je medemensen dan nog naar het leven staan? Als het antwoord daarop ja is, wat voor mens ben je dan? Ja, als je aangevallen wordt moet je jezelf en je eigen mensen verdedigen maar, als je aanvaller bent, heb je dan wel Pasen gevierd?

Ik wens ons allen een Zalig Paasfeest toe, een Zalig Paasfeest over de gehele wereld.

Jan Sentveld

Overweging

De zin van het leven ben je zelf...

Het is een uitspraak die je kunt aantreffen in je succesagenda.

Inderdaad, zo zeggen heel veel mensen vandaag de dag, er is geen beter project dan planning van je eigen leven. Je moet het doel voor ogen houden dat jezelf hebt gesteld. Je moet je niet laten afleiden door wat anderen belangrijk vinden. Je ontwerpt je eigen levensfilosofie. Je stippelt je eigen succesvolle levensloop uit. Zo vind je je eigen geluk.

Ook waarin je gelooft maak je zelf uit.

Wat de mens naast je er voor levensovertuiging op na houdt, dat is zijn zaak. Jij trekt je eigen spoor.

Gij moet elkaar liefhebben.

Dat horen we in het evangelie op een van de zondagen ná Pasen. Hoezo elkaar liefhebben? De mensen met wie je te maken hebt zijn zo anders. Er bestaat toch eigenlijk geen beter gezelschap dan je eigen spiegelbeeld? Zeker als je het goed getroffen hebt met jezelf.

Gij moet elkaar liefhebben.

En dat ‘moet’ dan ook nog eens van Jezus! ‘Een nieuw gebod geef ik u’, zegt hij. *Werkt dat eigenlijk wel? Verplichte liefde?*

En op wat voor manier moet je dan houden van de andere mens? ‘Zoals ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben.’ Het lijkt nogal hoog gegrepen. Want wat Jezus bezielde, dat is toch voor een gewoon mens niet weggelegd?

Hoe had Jezus zijn leerlingen lief? Hield hij van ieder van hen even veel? Waarom is er dan soms sprake van ‘de leerling die Jezus liefhad’? Had Jezus voor de een meer sympathie dan voor de ander? Gaat het eigenlijk wel om de sympathie die je spontaan voelt voor een mens? Voor de een meer, en voor de ander misschien helemaal niet?

De woorden die Jezus uit het Johannesevangelie die ik hier citeer, staan in een nogal dramatische context. De apostel Judas, een van de twaalf, heeft zojuist de kring verlaten. Degenen die nu nog met Jezus aan tafel zitten zijn de mensen met wie hij het zal moeten doen.

Jezus weet beter dan wie ook wat er omgaat in ieder van hen. Hoe de trouwbelofte van Petrus binnen enkele uren plaats zal maken voor een glasharde ontkenning:

‘Nee, met die man heb ik niets, ik ken hem helemaal niet’. Jezus weet ook dat de andere leerlingen van hem weg zullen vluchten wanneer hij in zijn uur gekomen is.

Toch... *Gij moet elkaar liefhebben.*

En: ‘hieruit zullen allen kunnen opmaken dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart’.

Wanneer het evangelie volgens Johannes wordt opgeschreven, bestaat de beweging van de jonge Kerk al zo'n zeventig jaar. Er zijn heel wat stormachtige ontwikkelingen geweest. En voor de evangelische beweging zijn de omstandigheden ook nu nog helemaal niet gunstig. Waarin zal hun redding gelegen zijn? Hoe zullen ze staande blijven?

Hieruit zullen allen kunnen opmaken dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart.

Het gaat om onderlinge verhoudingen die ver uitgaan boven relaties die gebaseerd zijn op wederzijdse sympathie. Er moet zoiets zijn als een mystieke verbondenheid onder de volgelingen van Jezus:

Zoals ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben.

De liefde van Jezus is dezelfde liefde die God heeft voor zijn mensen. Als Johannes erover schrijft, is Jezus al een hele tijd niet meer tastbaar aanwezig bij zijn leerlingen. Want hij is opgenomen in het mysterie van God. Maar juist van daaruit is hij nu werkzaam in hun midden.

Niet dat het tussen die leerlingen van Jezus in de voorbije jaren steeds pais en vree was. Ze herinneren zich nog hoeveel strijd het de apostel Paulus heeft gekost om bij de christenen met een Joodse achtergrond een lans te breken voor de vele nieuwe aanhangers van de Joodse Wet die buiten de grenzen van Israël leefden. Paulus heeft zich met groot enthousiasme voor hen ingezet. Niet om koste wat kost zijn eigen visie door te drijven.

Nee, Paulus gelooft oprecht dat het God is die voor de heidenen de poort naar het geloof heeft geopend. Paulus wilde in dat hele proces geen stap zetten zonder voorgaande instemming van de gemeente die met gebed en vasten hem had uitgezonden. Wat Paulus en zijn metgezel Barnabas hebben bereikt, dat is tot stand gebracht met de medewerking van God zelf.

Het was de liefde voor de zaak van Jezus die Paulus voortdreef. Het was een liefde waarbij het verstand niet op nul stond. Paulus en Barnabas zijn met een zekere strategie te werk gegaan. In elke gemeente hebben ze na gebed en vasten oudsten voor hen aangesteld. Die oudsten konden ervoor zorgen dat werd voortgezet wat Paulus en Barnabas op gang hadden gebracht. Juist die

oudsten die ze hadden aangesteld moesten zorg dragen voor een volharding in het geloof, want juist voor de mens van buiten Israël voorzag men vele kwellingen voordat ook zij het Rijk van God konden binnengaan.

Je moet wel heel veel van je mensen houden wanneer je je zo voor hen inzet. De uitbreiding van de jonge Kerk met al die nieuwe mensen zou ook bijdragen aan een grote veelvormigheid.

Maar veelvormigheid hoeft de onderlinge liefde toch niet in de weg te staan?

Net zoals wij vandaag de dag ons verbonden voelen met christenen die heel anders denken, heel andere vormen van kerkelijkheid beleven en heel anders aan kijken tegen de samenleving waarin we ons bevinden.

Wellicht zal soms ook in onze eigen kring met verwondering worden vastgesteld dat God ook voor de moderne samenleving de poort naar het geloof heeft geopend.

Ja, zo ver kan het komen wanneer we niet langer geloven dat wij zelf de zin van het leven zijn.

In die zin wens ik u een vreugdevolle tijd van Pasen.

Robert Frede, pastoor

Van de lector Thomas Ras

U kent het vast, lied 799 uit ons gezangboek:

*“Hij ging van stad tot stad,
Hij sprak: ‘tot u ben ik gezonden’.
Voor zieken en gewonden
had Hij een woord, een onderdak.”*

Het lied sluit af met:

*“En al wie Jezus naam belijdt
zal wonderen verrichten
en als een lamp verlichten
de lange gang van onze tijd”*

Dit lied spookt de laatste dagen door mijn hoofd. En het is niet dat ik dit probeer ergens te plaatsen in de liturgie voor de komende weken, want in de Paastijd hebben we prachtige andere gezangen die meer recht doen aan de lezingen en de tijd van het jaar. Toch laat dit lied mij niet los.

In mijn werk als conducteur op de internationale trein van Duitsland (Berlijn) naar Amsterdam zie ik dagelijks vluchtelingen uit Oekraïne. Mensen die huis en haard verlaten hebben. Een koffer met hun belangrijkste bezit bij zich dragen. Ze zien er moe uit, soms ook vies, wanhoop zie je in hun ogen. Op zoek naar een veilige plek voor zichzelf en de kinderen.

Deze mensen gaan van stad naar stad. Op zoek naar onderdak. Maar wat vooral belangrijk is: een woord. Een gesprek van mens tot mens. Gewoon even vragen hoe het met ze gaat. En als ze dan geen Engels spreken, of Duits, dan even met Google Translate erbij. Een pakje water geven welke we extra aan boord mee hebben om uit te delen, en voor de kinderen een reep chocola. Kleine dingen voor ons, je ziet soms de tranen van geluk. Ze voelen zich welkom en gewaardeerd. In Amsterdam staan dan de vrijwilligers van het Rode Kruis klaar om deze mensen op te vangen en verder te helpen. Velen spreken ook hun taal.

Het raakt me elke dag weer. Vluchten voor huis en haard. Ik ben blij dat ik in vrijheid leef. Deze mensen zijn blij dat ze veilig zijn, al hebben ze ook geliefden achter gelaten.

Als christenen belijden wij ons geloof in Zijn naam. Wij mogen wonderen verrichten. Soms groot, soms klein. Gewoon een beetje aandacht is voor hen vaak al een wonder. Het geeft verlichting, rust. De reis is lang voor hen. En

dan bedoel ik niet de 6 uur en 19 minuten uit Berlijn, of de dagenlange reis van Oekraïne naar Nederland. Maar de lange weg die zij nog te gaan hebben voor zij weer veilig thuis kunnen komen.

Wij gaan op naar Pasen. De weg hier naar toe – de goede week – leven wij mee met het lijden van Christus. Laten wij in onze gebeden het lijden meenemen van allen die lijden en vluchten. En bidden dat voor hun ook een verrijzenis uit hun ellende mag volgen.

Ik wens u alleen een gezegend Pasen.

Thomas Ras

Augustinus

Zou men uit zijn indrukwekkende reeks werken de H. Augustinus (Thagaste, 13 november 354 – Hippo, 28 augustus 430) als theoloog willen doen kennen, of als filosoof, dan zouden de citaten gekozen moeten worden op grond van een bepaald thema. Maar de bedoeling van mijn keuze is een geheel andere. Ze wil niet anders bereiken, dan dat de lezer als het ware even in gezelschap verkeert van Augustinus als vroom man, als kind van God, als mysticus in de uitgebreide zin van het woord.

En daar Augustinus' levensgang zo geweest is, dat zijn arbeid in hoofdzaak bestaan heeft in het nodigen van anderen tot de heerlijkheid van de Heer, in het vermanen, in het opbouwen in het geloof, in het prediken van het Evangelie en het uitleggen van de Heilige Schrift, dragen ook de meeste citaten dit evangeliserend en exegetiserend karakter: in hoofdzaak is in mijn keuze de zielewinner, zieleherder en leraar aan het woord.

God lief te hebben om Gods wil en de naaste lief te hebben om Gods wil, dat is, volgens Augustinus, een kort begrip van de inhoud van de Heilige Schrift, en inderdaad heeft hij van de dag van zijn bekering af tot aan zijn dood toe zich geoefend in het getrouwelijk gehoorzamen aan deze geboden en anderen tot hetzelfde opgewekt. God begeert hij te kennen en, nog als doopleerling, schrijft hij reeds het grootste gebed uit zijn "Alleenspraken". Hij kent dan feitelijk de Schrift nog niet maar typerend is het, dat hij dan

reeds God in het middelpunt van al zijn gedachten stelt. En zo is het geheel zijn leven door gebleven. Er is niets dat hij niet ziet in betrekking tot God. God aan te hangen is hem goed; talloze malen zal men dit woord uit de Bijbel in zijn geschriften geciteerd vinden.

Het volgen van God is het streven naar de zaligheid; het bereiken van God is de gelukzaligheid zelf. Want de mens, als redelijk wezen, kan alleen gelukkig worden door God, en alleen wanneer wij God, die almachtig is en goedertieren en wiens naam liefelijk is, aanhangen, gaat het ons goed.

In God is alles; door zijn vooruitweten, dat is zijn raadsplan en voorzienigheid, is alles bepaald. Hij kan gezien worden door de reinen van hart.

De mens heeft generlei verdienste; al zijn geluk en zaligheid danken wij uitsluitend aan de barmhartigheid Gods, want God is wel de rechter maar ook getuige in het oordeel.

En God is in Christus, zijn Zoon neergedaald om hen, die onder de wet zijn, te verlossen. Want wij kunnen niet onszelf vrijmaken; wij zijn krank en alleen Christus kan ons genezen. Hij is de waarheid, de weg en het leven. Hij woont in de inwendige mens; daar worden wij vernieuwd naar Gods beeld. In de binnenkamer, dat is in het hart, hoort God wanneer wij onze zonden voor Hem belijden. Het gereinigde hart is het oog waarmee men God ziet.

God helpt ons in alle moeiten; maar Christus mag niet in ons slapen; de slaap van de ziel betekent dat ze God vergeet. Haar dood vindt eerst plaats in het hiernamaals: de eerste dood is de scheiding van lichaam en ziel, de tweede dood is de dood der ziel, en die bestaat hierin, dat God haar voor eeuwig verlaat.

Voor de schoonheid van de schepping heeft Augustinus een open oog. De overweging van die schoonheid leidt ons tot God. De harmonie van de tegenstellingen verklaart ook de noodzakelijkheid van het bestaan van slechte engelen en mensen. Trouwens het gehele wereldbestel wordt beheerst door twee liefden, een heilige en een onheilige liefde, die de oorsprong zijn van twee rijken, het rijk Gods en het rijk van de duivel.

Deze rijken zijn op aarde vermengd, maar zullen in de eeuwigheid gescheiden zijn. Dan zullen de kinderen Gods, na de opstanding, het eeuwige en onvergankelijke geluk smaken.

Zolang ze nog op aarde zijn moeten ze gebruiken al wat God hun geeft: genieten moeten ze God zelf.

Tot de rust van de sabbat van de Heer komen zij langs bepaalde trappen, die Augustinus allegorisch ziet afgebeeld in de zes scheppingsdagen; tot de

wijsheid komen ze weer langs andere trappen, die hij uitvoerig beschrijft. Bij zijn voortgaand zoeken van God heeft hij begeerd met zijn verstand te zien hetgeen hij geloofde (intellectu videre quod credidi). Deze woorden mag hij wellicht geschreven hebben met betrekking tot het boek, waarvan ze in het slothoofdstuk voorkomen. Ongetwijfeld kenschetst hij er de geestelijke werkzaamheid van zijn hele leven mee. Hij gelooft, maar acht zich niettemin geroepen om, voor zover hem dat althans gegeven wordt, óók te begrijpen hetgeen hij gelooft. Zijn grootste geluk heeft hij nooit gezocht in een zoete, schijnheilige, dus onwezenlijke godservering. Integendeel, zelf zegt hij: "veel heb ik betoogd en veel moeite heb ik me gegeven" (multum disputavi et laboravi). Geloven is geenszins simpel, en het komt ons evenmin aangewaaid, want het is hard werken. Geloven is zeker niet irrationeel; het is transrationeel: overstijgt ons denken. Maar aan de kracht van het menselijke denken hecht hij slechts waarde in zoverre dat God onwetendheid verandert in weten. Komt het verstand in het redelijk betoog tot een ware conclusie, dan kan dat alleen omdat God 'opengedaan heeft'. Waar God 'gesloten heeft', kan de mens in zijn onwetendheid slechts aankloppen, met de bede, dat God opene. Het komt al van God. Eerst in de eeuwigheid zal het geloof overgaan in aanschouwen; dan zullen we God bereikt hebben en Hem zien, gelijk Hij is.

Citaten:

- Gij hebt ons voor U geschapen, en rusteloos is ons hart tot het rust vindt in U.
- Zonder gerechtigheid, wat zijn naties anders dan grote roversbenden?
- Voor God is niets veraf of langdurig. Wil je, dat voor jou niets veraf of langdurig is, voeg je dan bij God, want daar zijn duizend jaar als de dag van heden.
- Bij wijsheid hoort het doorgronden met het intellect van wat eeuwig is; bij kennis het rationeel begrijpen van wat tijdelijk is.
- De dood moet geen kwaad geacht worden, als hij het einde is van een goed leven.
- God dienen is de ware vrijheid.
- Geloof is aannemen wat wij niet zien, en de beloning voor geloof is zien wat wij aannemen.
- Als je van het Evangelie overneemt wat je bevalt, dan geloof je meer aan jezelf dan aan het Evangelie.
- Met liefde voor de mensen en haat voor hun zonden.

- De doden zijn niet afwezig, zij zijn alleen onzichtbaar.
- God heeft zout in onze monden gelegd, opdat wij naar Hem zouden dorsten.
- Als Christus duizendmaal geboren zou zijn in de stal, maar niet in ons hart, dan was Zijn geboorte overbodig.
- De mens ziet zichzelf nooit zoals hij is, maar slechts de weg, die voor hem ligt, en ook deze slechts op korte afstand. Als hij verder vooruit wil zien komt hij op dwaalwegen.
- Ik geloof, omdat het tegen mijn verstand ingaat.
- De deugd is het juiste gebruik van de vrije wil.
- Ga niet uit jezelf vandaan; richt je naar het binnenste, want in de innerlijke mens huist de waarheid.
- Het is roemrijker de oorlog te doden met het woord dan met het zwaard, de vrede te winnen met de vrede dan door de oorlog.
- Alleen de waarheid wint, maar de overwinning van de waarheid is de liefde.
- Ik zag met het oog van mijn ziel het Licht dat nooit verandert. Wie de Waarheid kent, kent dat Licht, en wie het kent, kent de eeuwigheid.
- Wat de tijd is? Als niemand het mij vraagt, weet ik het; als ik het wil uitleggen, weet ik het niet.
- Vergissen is menselijk. Volharden is des duivels.
- Er bestaat geen groter aalmoes, dan van harte zijn naaste te vergeven.
- Het begrip is het loon des geloofs. Zoek daarom niet te begrijpen om te geloven, maar geloof om te begrijpen.
- Alleen de liefhebbende deelneming biedt het middel de mensen te verstaan.
- Het aardrijk is vol barmhartigheid, omdat het vol ellende en pijn is, maar in het hemelrijk is geen barmhartigheid, want daar is geen pijn.
- Hoevelen die binnen de kerk zijn, zijn daarbuiten, en hoevelen die er buiten zijn, zijn binnen.
- Werken is bidden.

Menno Adelaar

Bij de vieringen

Zondag 10 april begint met de viering van Palmpasen de Goede Week. Op dit moment mogen wij hopen dat het de eerste Goede Week sinds 2020 wordt zónder beperkingen in verband met corona. De Anglicaanse parochie is traditiegetrouw onze gast. We proberen ook nu nog in de kerk plek te maken voor mensen die graag tóch nog even iets meer afstand willen houden.

Maandag 11 april worden tijdens een pontificale eucharistieviering de H.Oliën voor het bisdom Haarlem gewijd. De viering begint – evenals de andere diensten in de Goede Week om 19.30 uur.

Donderdag 14 april vieren we in de eucharistie van **Witte Donderdag** de instelling van het avondmaal/de eucharistie. We vieren samen met de Anglicaanse parochie en haar nieuwe vicar, Bruce Rienstra.

Vrijdag 15 april is er de gebedsdienst van **Goede Vrijdag**.

De **Paaswake** begint op **zaterdag 16 april** om **21.00 uur**

Zondag 16 april, de ochtend van de 1e zondag van **Pasen** begint de pontificale eucharistieviering om 10.00 uur.

Op **zondag 22 mei**, de 6e zondag van Pasen, hopen wij in een speciale feestelijke dienst mensen te bedanken die tijdens de corona-periode vrijwilligerswerk in de parochie beëindigden maar van wie vanwege de bijzondere omstandigheden nog geen afscheid genomen kon worden.

Houdt deze zondag dus graag in uw agenda vrij en let op verdere aankondigingen en uitnodigingen. Het kerkbestuur had deze dag al een paar keer gepland en hoopt dat het nu wél door kan gaan!

April

3 zondag	5e zondag van de veertigdagentijd – Iudica 10.00 uur eucharistieviering celebrant: pr. Peter Ben Smit (Amsterdam)

Goede Week

10 zondag	Palmzondag 10.00 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem celebrant: past. Robert Frede

11 maandag	19.30 uur pontificale eucharistieviering met daarin de wijding van de H. Oliën voor het bisdom Haarlem celebrant: mgr. Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem, geassisteerd door deken Robert Frede

14 donderdag	Witte donderdag 19.30 uur eucharistieviering samen met de Anglican Parish Haarlem celebrant: revd. Bruce Rienstra en past. Robert Frede

15 vrijdag	Goede vrijdagdag 19.30 uur gebedsdienst celebrant: past. Robert Frede

16 zaterdag	Paaswake 21.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

17 zondag	1e zondag van Pasen – Resurrexi 10.00 uur pontificale eucharistieviering celebrant: mgr. Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem en past. Robert Frede

April

17 zondag	2e zondag van Pasen – Quasimodo Geniti “Beloken Pasen” 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede

Mei

1 zondag	3e zondag van Pasen – Jubilate 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
8 zondag	4e zondag van Pasen – Misericordia Domini “zondag van de Goede Herder” 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Johannes van Riessen (Krommenie)
15 zondag	5e zondag van Pasen – Cantate 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
22 zondag	6e zondag van Pasen – Vocem lucunditatis 10.00 uur eucharistieviering met een extra feestelijke tint celebrant: mgr. Dick Schoon uit Amsterdam
26 donderdag	Hemelvaart van de Heer 10.00 uur eucharistieviering celebrant: past. Robert Frede
29 zondag	7e zondag van Pasen – Exaudi 10.00 uur eucharistieviering met aansluitend gemeentevergadering celebrant: pastoor Robert Frede

Gemeentevergadering

Op **zondag 29 mei** vindt in aansluiting op de eucharistieviering van de 7e zondag van Pasen een **gemeentevergadering** plaats.

De uitnodiging zal u tijdig bereiken. Op de agenda staan in elk geval de jaarcijfers, een kort verslag van de afgelopen synode(s) en we praten over de plannen voor het komende seizoen.